

dien nu foreslås ansat på grundlag af detailprisen for de pågældende varer. Ved — som nu — at tillade en lavere pris anvendt giver man de næringsdrivende, der kan anvende varer og produkter fra deres erhvervsvirksomhed i egen husholdning, en urimelig skattemæssig fordel fremfor alle de skatteydere, der er henvist til at dække deres forbrug ved køb på almindelige vilkår. For landbrugeres vedkommende vil der kunne opstå vanskeligheder ved fastsættelsen af detailprisen, f. eks. for svin, der slagtes til brug i husholdningen, men man forudsætter, at ligningsdirektoratet vil kunne fastsætte regler for værdiansættelsen, f. eks. ved, at der til slagteriprisen tillægges en vis procent.

I kommissionsudkastets § 5, stk. 1 b, (bemærkningerne side 76) foreslås, at værdien af ikke erhvervsmæssig anvendelse af automobiler, vogne, heste og lignende driftsmateriel, der hører til skatteyderens erhvervsvirksomhed, samt værdien af arbejde, som udføres i skatteyderens private husholdning af medhjælpere, der er ansat i hans bedrift, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette svarer til de gældende regler. I bestemmelsen gives endvidere nærmere regler vedrørende opgørelsen af værdien af de nævnte goder. Forsåvidt angår driftsmidler går disse bestemmelser ud på, at værdien af den private benyttelse skal ansættes til mindst halvdelen af de samlede udgifter (herunder afskrivninger) for det pågældende driftsmiddel, medmindre skatteyderen forelægger fyldestgørende regnskab vedrørende udgifterne ved benyttelsen af det pågældende driftsmiddel med sondring mellem den erhvervsmæssige og den private benyttelse. Værdien af bedriftsmedhjælpernes arbejde i den private husholdning foreslås ansat til mindst halvdelen af vedkommende medhjælperes samlede arbejdsvederlag, medmindre det drejer sig om rent lejlighedsvis bistand.

Reglen i kommissionsudkastets § 5, stk. 1, b, er ikke optaget i nærværende lovforslag. At værdien af den nævnte private benyttelse af driftsmateriel og bedriftsmedhjælpere skal medregnes til den skattepligtige indkomst, er det ikke nødvendigt at udtale i en bestemmelse i loven. Det er de særlige regler om opgørelsen af værdien, der er det egentlige indhold i kommissionsudkastets forslag. Disse regler forekommer imidlertid meget stive, og i det ubetingede generelle krav om fyldestgørende regnskab vedrørende driftsmidlers benyttelse stiller de meget vidtgående fordringer. Man har derfor fundet, at den nuværende tilstand var at foretrække, således at det overlades til ligningsmyndighederne at foretage det fornødne skøn over, hvorledes benyttelsen af driftsmidler og medhjælp i det enkelte tilfælde

skal fordeles mellem bedriften og skatteyderens private forbrug. Dette udelukker ikke, at der i praksis følges visse normer med hensyn til fordelingen for visse grupper af skatteydere, men man har ikke ment det rigtigt at stille for vidtgående krav om regnskab på disse områder, hvor en kontrol alligevel vil være vanskelig at gennemføre.

Til § 8.

Bestemmelsen i § 8 omhandler tilfælde, i hvilke urealiserede værdistigninger skal medregnes til den skattepligtige indkomst.

Stk. 1. I henhold til statsskattelovens § 14 skal varelagre ved formueopgørelsen — og samme regel antages at have gyldighed forsåvidt angår indkomstopgørelsen — optages til deres salgsværdi; i tilfælde, hvor statusopgørelsen sædvanemæssigt foretages på grundlag af fakturaprisen, skal denne pris også kunne bringes til anvendelse ved formueopgørelsen. Ved bestemmelser, der er fastsat af finansministeren med hjemmel i tekstanmærkning til de årlige finansloves § 5 (siden 1942—43), er der yderligere givet de erhvervsdrivende skatteydere adgang til at optage hele varelageret eller dele af dette efter en gennemsnitspris mellem førkrigsprisen og dagsprisen samt ret til at foretage nedskrivning af varer, købt på bindende kontrakt.

Skattelovskommissionen har (kommissionsudkastet § 5 — bemærkningerne side 76) foreslået en væsentlig stramning af disse regler. Efter kommissionens forslag skal varelagre ved indkomstopgørelsen optages til den ved indkomstårets udløb gældende indkøbspris, respektive produktionspris, medmindre den faktiske anskaffelsessum, respektive fremstillingspris, har været lavere, i hvilket tilfælde denne sidste pris kan benyttes. For land-, skov- og havebrugsvirksomheder foreslås, at beholdningen af egne produkter altid optages til opgørelsestidspunktets salgspris med fradrag af 15 pct.

Under hensyn til, at spørgsmålene om opgørelsen af varelagre for tiden er genstand for overvejelse i et af finansministeren nedsat udvalg, der tillige behandler afskrivningsproblemer, har man anset det for rigtigst i nærværende forslag at udforme bestemmelsen om varelagres værdiansættelse i overensstemmelse med gældende ret, som den var indtil de ovennævnte ekstraordinære regler om varelagropgørelse blev indført under den sidste verdenskrig.

Stk. 2. Ifølge den almindelige bestemmelse i forslagens § 3, nr. 1, medregnes urealiserede værdistigninger ikke til den skattepligtige indkomst. En særlig hjemmel er derfor nødvendig for at kursbevægelser på værdipapirer for banker o. lign. kan